ŞAKA

— Ne tuhaf, randevularını hep (Köprübaşında) veriyor...
— Aman dikkat et, taarruza uğrarsın!..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

Müfettiş — Son günlerde raporlarınızın neden altüst olduğunu şimdi anladım!..

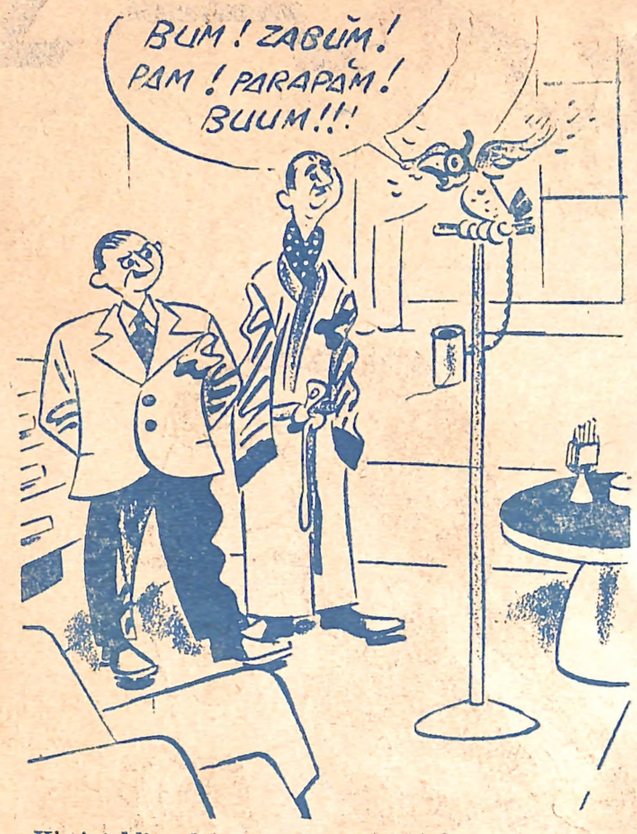

— Kimi taklit ediyor bu papağan yahu?..
— Galiba Avrupa radyolarını!...

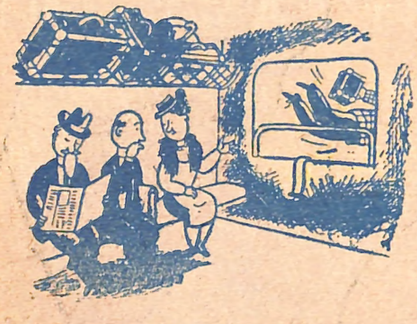

DALGINLIK!..

— Biçare, bu istasyonda ineceğini tren kalkınca hatırladı!..

— Berbere mi gitsem, plâja mı?.. Haydi plâja gideyim, hem eğlenirim, hem de nasıl olsa traşçının birini yakalarım!..

Kadın — Bir ye de haline bin şükret!.. Ya insanlar da tavşanlar gibi yavrulasalardı!...

— Bu zamanda en kârlı şey romancılık!.
— Roman yazmak mı?.
— Hayır canım, roman hayatı yaşamak!..

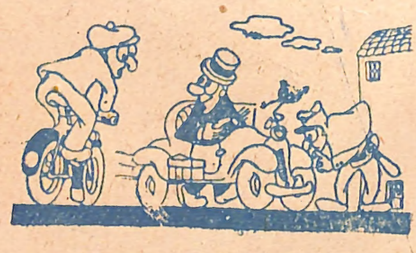

YENİ İDDİALAR..

— Benzinle mi gidiyor?..
— Hayır, benimle!...

Sene: 4, Cilt: 8, No. 190

Şaka

Her hafta Perşembe günleri çıkar Edebî Mizah Gazetesi

Sahibi:

A. CEMAL ERKSAN

İdarehane:
İstanbul: Ankara Caddesinde No. 71
İkinci kat, hususî daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu: 364
Telgraf: İstanbul Şaka.

Perşembe — 22 Haziran 1944

Fiyatı: 15 Kuruş

Abone şartları:

Türkiye için seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur. Yabancı memleketler için seneliği 12, altı aylığı 6 liradır.

HER TELDEN ÇALAN BİR PROFESÖRÜMÜZ:

Salih Murat Uzdilek

Erkek — Bir Amerikalı muharrir, istikbal denizdedir, diyor.

Kadın — Doğru... Ayten de geçenlerde denizde bir tüc carla tanışıp evlendi, istikbalini temin etti...

— Piyasada ufaklık sıkıntısı varmış!..
— Bir de şuna bak, ne mes'ut adam!.. Hiç sıkıntısı yok!..

HAFTANIN ŞAKASI

OLUP BİTENE DAİR

Eskiden rahat ve sükûn içinde yaşamak bir bahtiyarlıktı. İnsanın muntazam hayatına, giyimine, kuşamına, gidişine bakar «Ne bahtiyar adam bu!» derdik.

Şimdi hiç bir şeyin aslı esası belli değil. Her şey gibi düğün de alâmetleri de değişti. Meselâ eskiden en şiddetli bir sarsıntı hâdisesi olan düğün, bugün, türlü müşkülâtile bir felâket; eski eğlence tarzları, gezintiye gitmeler şimdi bir rezalet halini aldı.

Buna mukabil işte size yeni bir bahtiyarlık alâmeti! Maamafih daha evvel bir zabıta haberi vereyim: On beş ev soyan, binlerle liralık eşya kaldıran azılı bir hırsız yakayı ele vermiş. Ne münasebet? Demeyin. Düşünün bir kere, eskiden yangın gibi, ölüm gibi, evi soyulmak da bir felâketti. Şimdi neredeyse: Ne mutlu evi soyulana! diyeceğiz. Öyle ya! Soyulacak, çalınacak öte berisi olmak az saadet midir? Evet, soyulmak... Soyunmak; o da ayrı bir saadet!..

★ İstanbul valisi, her ayın ilk perşembesi (çıkmaz ayın son çarşambasına inat olsun gibi) gazetecileri toplar, şehir olayları üzerinde kendilerini aydınlatır. Bu ay, toplantı biraz gecikti ise de nihayet yapıldı. Bu toplantıya öğretmenlerin kıdem zamlarının verileceğini sevinçle öğrendik. Evet şu eski hikâye.. Kim bilir hangi kademsizin yüzünden verilemiyen kıdem zamlarının verilmesi, şeytanın ayağının kırıldığına delâlet eder. Mademki karar verilmiş, nasıl olsa verilir. Gerçi biraz zaman ister amma, iş üç nalla bir ... şeye kaldı demektir.

★ Ele alınan meseleler arasında zeytin yağı işi de var. Nasıl da yüzünüz gülüyor!.. Bazı kötümser kimseler bu haber karşısında gülecekler. Diyecekler ki evet, mesele ele alınıyor. Fakat fiyatlar da boyuna yükselmekte. İş tetkik, tamik ve tatbik edilinceye kadar daha da kimbilir ne kadar yükselecek. Doğru, amma, ele avuca bir türlü sığmayan zeytin yağının ele alınması şimdilik kâfi bir muvaffakiyet değil mi?

★ Evlenmeler ve boşanmalar kolaylaştırılıyor. Geçinemiyen karı kocalara, gözleri hâlâ çöplükte kalanlara gün doğdu. Bu hususta Beyoğlunun merhum nikâh memuru Übeydullah efendinin ruhunu ispiritizme masasına davet ederek kendisinden sorduk:

— Üstat, boşanmaların kolaylaşmasına taraftar mısınız?

— Elbette. Zira nasıl olsa bir kere boşananlar boşanmak mecburiyetinde kalıyorlar.

— Anlayamadım.

— Zincirinden boşananları boşatmak gerek diyorum..

— Peki amma, bu suretle aile müessesesi zayıflamaz mı?

— Ne münasebet evlât. Evlenmelerin de kolaylaştırıldığını unutuyorsunuz galiba... Bu suretle boşanan karı kocalar birbirlerinin karılarile evlenirler, olur biter!..

★ Geçen gün hazin bir şey duydum. İki kişi yüksekten düşüp ölmüş. Merak ettim: Acaba Direktör mü idiler? Umum müdür mü? Yoksa Meclisi İdare âzası mı?

Malûm ya, tehlike, düşülen yerin irtifaile birlikte artar. Meğer zavallılar iki duvarcı imiş... Demek maddî sarsıntılara daha az mukavemet ediliyor.

İkinci defa dünyaya gelmek kısmet olursa bir Vekâlet binasında, fakat alçacık bir koltukta oturmayı tercih edeceğim galiba!..

Şakacı

RÜYA GİBİ..

Bir Tabloluk Feeri

[Vak'a bugünkü İsveçte bir kunduracı mağazasında geçer. Fiyatlar Türk parasına göre hesap edilmiştir.]

MÜŞTERİ (Kapıdan girer, işi olmıyan bir tezgâhdara sorar) — Kendim için kahve-rengi bir çift ayak-kabı istiyorum.

TEZGÂHDAR — Ne büyüklükte olsun efendim?

MÜŞTERİ — Kırk bir.

TEZGÂHDAR — Ne fiyatlarda beyefendi?

MÜŞTERİ — Şöyle kırk lira sularında.

TEZGÂHDAR (Şaşkın) — Kırk lira? Vah, vah beyefendi.. Sanıyorum ki mağazamıza yanlış geldiniz efendim.. Bizde kırk liralık ayak-kabı hiç yoktur.

MÜŞTERİ — Ya!.. Vah, vah! Doğrusu kırk liradan fazla da veremem.. Neyse.. Allaha ısmarladık öyleyse...

TEZGÂHDAR (Peşinden koşar)— Yanlış anladınız beyefendi.. Bizde kırk liradan yükseği değil, kırk lira fiyatta ayak-kabı yoktur. Mağazamızın şiarı ucuz, inanılmıyacak kadar ucuz ve dayanıklı mal satmaktır efendim.

MÜŞTERİ — Yani?

TEZGÂHDAR — Bizdeki ayakkabların fiyatları on dört liradan yukarı çıkmaz beyefendi. Halbuki dayanıklılık bakımından, hepsinden daha yüksek kalitede mallardır.

MÜŞTERİ — Şu halde on-dört liralıklardan bir tane gösterin bakalım!

TEZGÂHDAR — Hiç tavsiye etmem bayım.. o kadar pahalısını ne yapacaksınız?... Dokuz liralık bir çift ayak-kabı alın daha iyi.. Kalite bakımından on dört liralıklardan da yüksektir bayım.. En aşağı dört sene giyersiniz..

MÜŞTERİ (Şaşkın, başını sallar)— Canım efendim, bırakın şimdi şu dokuz liralığı da bir on dört liralık gösterin bakayım.

TEZGÂHDAR (On dört liralık cinsinden bir çift getirir. Müşterinin bu kadar pahalı almakta ısrar edişine çok üzülmekte olduğu halinden bellidir) — İşte bayım.. Lâkin bu on dört liralıkları hiç tavsiye etmem.. Bakın şu raftaki dokuz veya yedi liralıklara.. Ne güzel ayak-kabılar değil mi? Zaten şimdi şefe de sordum, meğerse ben yanlış bellemişim, bin kere affedersiniz.. Bunların da fiyatları on dört değil, on liraymış..

MÜŞTERİ — Ne demek on liraymış?.. Şimdi on dört demiyor mıydınız? Ben kimseden hediye kabul etmem azizim.. Bunlar hoşuma gitti on dört lira verip alacağım..

TEZGÂHDAR — İmkânı yok beyefendi. İmkânı yok on dört lira alamam.. Mademki muhakkak bunlardan almak istiyorsunuz... Yedi liralıklar daha iyidir ya neyse... Siz bunları istiyorsunuz, o halde on lira vereceksiniz!

MÜŞTERİ (Paraları sayar) — İşte on dört lira!

TEZGÂHDAR — İmkânsız bayım.. Katiyen alamam.

MÜŞTERİ — Allah.. Allah.. Siz delirdiniz mi yahu?.. Hediye kabul etmem diyorum size ya!.. On dört liranızı alın!

TEZGÂHDAR — Alamam bayım!..

MÜŞTERİ (Kızar) — Şimdi polis çağırırım ha?.. Benimle alay mı ediyorsunuz siz?.. Alın şu on dört lirayı diyorum...

TEZGÂHDAR (Polis lâkırdısı üzerine üzgün) — Mademki bu kadar ısrar ediyorsunuz. Bari on bir lira alayım..

MÜŞTERİ — Olmaz efendim, on dört alacaksınız..

TEZGÂHDAR — Hiç olmazsa on iki olsun bayım..

MÜŞTERİ — Hayır.. On dört!..

TEGÂHDAR — On iki buçuk.. Ayağınızı öpeyim beyefendi.. (Ağlar gibi) Vallahi daha fazla alamam!

MÜŞTERİ — Pekâlâ.. On iki buçuk olsun!..

TEZGÂHDAR — Evet, on iki buçuk amma, ayrıca size bir ayakkabı fırçasile, bir kutu Amerikan cilâsı da takdim edeceğiz. — Perde —

Cİ-Cİ

— Şehrimizde iki ayda bir buçuk milyon litre rakı içilmiş!..
— Vay canına... İstanbulun bütün çeşmeleri iki buçuk aydır akmıyor mıydı?...

YENİ TEHLİKELERDEN!..
— Böyle kıymetli şeylerle yapyalnız mahalleden geçmeğe korkmuyor musun bayım?...

MUHTEKİRLERİ İHBAR EDENLERE İKRAMİYE VERİLECEK — Gazetelerden

— İki üç günde zengin olmak istiyor musun?..
— Tabii isterim.
— Öyle ise şu her günkü ihtikâr vakalarını ihbar etmeğe başlıyalım..

— Neclâ bütün hayatını bir
— Kaç günde?..
— Hayır canım.. Büyükada

CÜCELER SALTANATI

Kadınlar kızacaklar bu yazımı görünce;
Doğru söyliyeceğim; fakat gitmesin güce:
Güzeller biraz kısa... — Söz aramızda: Cüce.. —
Mantar iskarpinlerle cüceler oldu yüce!..

★

Sanıyorum onlar da bu kusuru seziyor,
Yüksek bir pabuç alıp, azametle geziyor!..
Hepsi tahta ayaklı canbazlara benziyor:
Mantar iskarpinlerle cüceler oldu yüce!..

★

Bostandaki fideler döndü boylu fidana:
Selviler dolaşıyor salınıp iki yana!..
Bütün bastı bacaklar taş çıkardı dalyana:
Mantar iskarpinlerle cüceler oldu yüce!..

★

Fakat, gece olup da, çıkınca iskarpini;
Bakıyoruz kadınlar kısacık, mini mini!..
Yolda gören şaşıyor boyunu, biçimini:
Mantar iskarpinlerle cüceler oldu yüce!..

★

Kocalar bulamazken ayağına kundura,
Eşinin pabucuna verdi avuçla para!..
Yani: erkekler bastı bu oyunda mantara,
Mantar iskarpinlerle cüceler oldu yüce!..

★

Kızlar!... Öfkelenmeyin; bu yazıyı hoş görün:
Kısaların buyruğu hüküm sürmekte bugün!...
Başımıza kesildi bodur tavuklar sülün:
Mantar iskarpinlerle cüceler oldu yüce!..

Necdet Rüştü EFE

man gibi uzun uzun anlattı!..

gidiyorduk... Vapurda...

ONLAR GİBİ

Düşme, ayrılsan Şirin'den, dağlara Ferhad gibi,
Körpe bir dilber görüp davranma son fırsat gibi,
Gençliğin bir gün biter; harcetme hep hayrat gibi!.

—

Âlem içre muteber bir nesne yok vuslat gibi,
Olmıya vuslat cihanda bir nefes sıhhat gibi!..

★

Sanma hiç ömrün tükenmez,dermanın bitmez senin
İhtiyarlık âkıbet üstünde patlar ensenin;
Elden olmuş, yüzden olmuş.. Hepsi birdir busenin!.

—

İşte benden son nasihat.. dinle bir evlât gibi:
Olmıya vuslat cihanda bir nefes sıhhat gibi!..

★

Koşma; ey genç.. serçeden örnek alıp daldan dala;
Vazgeçip esmerden artık, bakma derhal kumrala!..
Aşk, uzun bir yoldur.. insan daima vermiş mola:

—

Nalların eskir.. tırıs git.. Koşma azgın at gibi!..
Olmıya vuslat cihanda bir nefes sıhhat gibi!..

★

Fazla kurnazdır kadın; bilmezsin asla fendini,
Yipranan, tekrar dirilmez.. yorma her an kendini;
Gel; akıllan.. dinle artık Necdet'in son pendini:

—

Korkarım feryat edersin ettiğim feryat gibi;
Olmıya vuslat cihanda bir nefes sıhhat gibi!..

Necdet Rüştü EFE

— Şu plâjcılarda hiç akıl yok.. «Dikkat!.. Tehlike var!» lâvhasını götürüp denizin ortasına dikmişler..

— Ya ne yapacaklardı?..

— Denizde ne tehlike olur canım, plâjın kapısına dikeceklerdi...

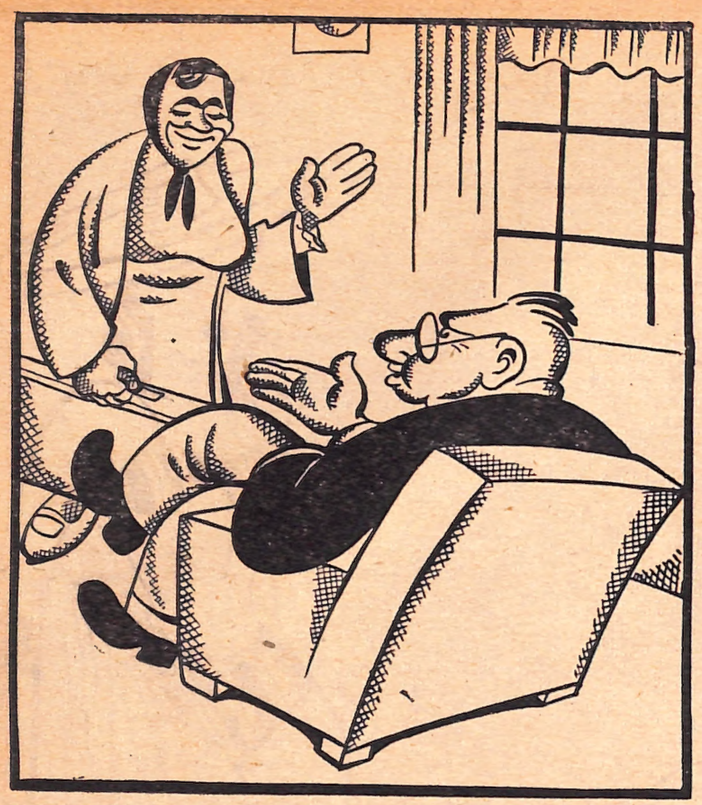

Bay — Ymeklerden en çok hangisini güzel yaparsın?..
Aşçı — Zeytin yağlıları..
Bay — İstemez!.. Haydi başka kapıya!...

— Herife, cehenneme kadar yolun var, dedim!..
— Aman bayım, adamcağıza hiç bu zamanda Avrupa seyahati tavsiye edilir mi?..

Modern Bir Genç Kız

İşim olmadığı veya sıcaklar bastırdığı zaman şehirden kaçmıya bahane aradığımı, okuyucularım da pek iyi bilirler. Fırsat düşürdükçe Gülhane parkına olan sevgimden bahseder durmaz mıyım? Hattâ, bilmem benim gibi hava meraklıları mı çoğaldı, yoksa propagandasını yapa yapa parkın ziyaretçilerini mi arttırdım... Son günlerde bahçenin bir hayli kalabalıklaştığını görüyorum.

Dün, yine oradaydım.

Ben kapıdan girerken o, on adım kadar önümde yürüyordu.

Gri bir kostüm tayyör giymişti. Vücudüne gayet iyi oturmuş bir esvap. Çorapları, herhalde yedi liralık soyundan olmalıydı. Sempl, fakat zarif papuçlarının ve başına oturttuğu çapkın yün berenin hesabını yapmadım. Neme lâzım?

Fakat ağır, pahalı ve şık giyinmişti.

Esmerdi ve siyah saçlarını, omuzlarına doğru öyle güzel serip serpelemişti ki, bakmadan geçmek mümkün değildi... Tabiî hızlandım. İnsan, hızlanınca yetişiyor.. Yetiştim. Evvelâ yandan, sonra da önden seyrettim.

Güzel bir genç kız. Muntazam eller, muntazam bir yüz, küçücük bir ağız ve o kadarcık bir burun... Sonra iri, parlak, candan gözler...

Yürüyorduk.

Böyle, epey yürüdük. Denize hâkim bir tepeye kadar çıktık. O, orada bir kanapeye oturdu. Ben de yanında yer aldım.

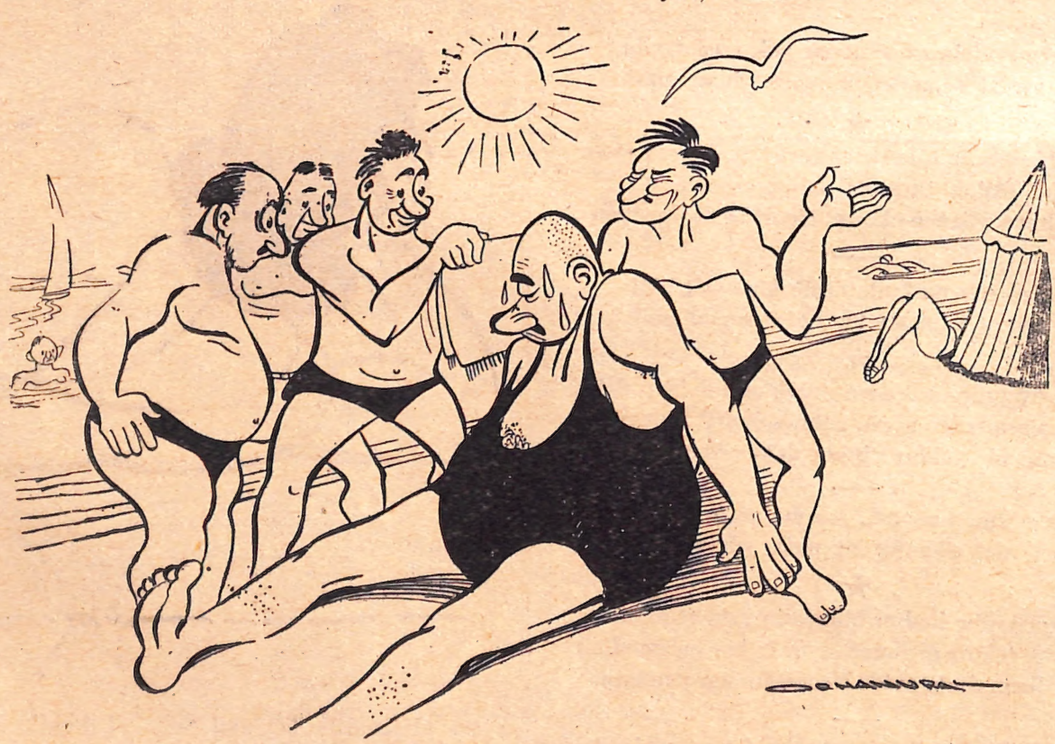

YENİ ZENGİNLER PLÂJDA...
— Ne o ağayı güneş mi çarpmış?...
— Hayır, şu karşı kabinedeki sarışın kadın!..

Bir gazete açmıştım. Öyle açmıştım ki, o da ister istemez göz atmaya mecburdu. Bu, yeni ahbaplık metodu oldu.

İki kişinin bir gazeteyi rahat rahat okumaları için, birbirlerine yanaşmaları lâzım gelmez mi?

Bu yanaşıklıktan sonra, merak ve heyecan yakınlığı başlar. Ayni haber serlavhalarını okursunuz. Sonra eğer tesadüfen bir aşk cinayeti veya bir kadın avcılığı varsa... ki bu kadınları behemehal alâkadar eder... Onun okumasını kolaylaştıracak bir şekilde tutar, siz de okursunuz...

Böyle bir haber vardı. Okuduk.

— Allah. Allah!.. dedim... Dünya nekadar bozuldu?..

— Evet!... dedi. Kimsenin kimseye emniyeti kalmadı.

Görüyorsunuz ya.. Bizim metod, yine muvaffak olmuştu..

Dereden, tepeden konuştuk.

Tanrıya şükürler olsun, yaz nihayet gelmişti. Arada bir neşe kaçıran yağmurlar da olmasa...

Yarım saat sonra mevzuumuz, aşk meseleleri üzerinde duruyordu. Bir ara bana sordu:

— Evli misiniz?

— Hayır! dedim.

— Çok iyi, dedi... Ne iş yapıyorsunuz?

— Belli olmuyor.. Allah ne verirse yapıyorum... Ne diyordum evet, aşkta müsavat lâzımdır bence... Öyle ev işlerini yalnız kadına yüklemek haksızlık olmaz mı?. İnsan...

«Hiç değilse bir hizmetçi tutmalı» diyecektim. Sözümü kesti:

— Helbette... Erkekler de ev işlerini bilmelidirler... Siz bilir misiniz?

— Ne demezsiniz? Ben öyle bir yemek pişiririm ki yiyen, parmaklarını da beraber yer.. Bir ütü yaparım, değme kolacı halt etmiş... Bir dikiş, bir nakış...

Yüzünde geniş ve ferah bir tebessüm belirmişti:

— Aman Yarabbi!.. Siz idealsiniz ayol...

— Eyyy.. Ne yapalım?.. dedim. Bekârlık.. Sonra biraz da merak ve işleyen bir kafacık olursa. her şey öğreniliyor...

MANZUM ROMAN

— 12 —

Yazan: **Necdet Rüştü EFE**

O gece şöyle döktü yere ışığını ay:
Gök sanki yedi katlı, som sedeften bir saray,
Yıldızlar bu sarayın gümüş çivileridir.
Burada ömür süren nur yüzlü bir peridir:
Bir kız, ki on dördünde... Kar gibi aktır yüzü,
Tâ ezelden aratmaz bu yüz bize gündüzü.
Onu yüce, tek Tanrı ışıklarla yoğurmuş,
Hepimizi doğuran «Hilkat ana» doğurmuş.
Miras olarak düşman gökler onun payına:
Güzel «Ay kız» kurulmuş tan yeri sarayına.
Otuz günde açılır buluttan pencereler,
«Ay kız» ı seyre dalar dağlar, kırlar, dereler.
Dünya ancak o gece sevgilisini bulur,
Kavuşma, yüz yıllardır, dört haftada bir olur.
Bu gece, işte öyle sevinçli bir geceydi,
Gecelerin içinde en mutlu, en yüceydi.
Çünkü «Ay kız» ın yüzü gökte çepçevre doğdu,
Konağın bahçesini ışıklarına boğdu.
Uyur gibi yatmıştı Nevin mahsus yatağa,
Sabırsız dönüyordu halbuki sola, sağa:
Bahçeye çıkacaktı el ayak çekilince..
Keder karıştırmasın kör şeytan bu sevince,
Odadan çıktığını kimse görmesin, aman..
Aman; herkes uyusun, çabuk erişsin zaman..
Çünkü buluşacaktı komşu gençle bahçede,
Onlar sevişecekti bu mehtaplı gecede.
Yatak kıyafetini almıştı yine Nevin:
Soyunmasa çekerdi dikkat gözünü evin.
Dedi: Esvaplarımla yatsam şüphe ederler,
Mutlak «Geceliğini neye giymedi?..» derler.
Soyundu yatar gibi, giydi ipek gömleği,
Gömlek örtemiyordu bu kartopu meleği:
Ne güzeldi göğsünün ,kollarının aklığı,
«Venüs» ü andırırdı ilâhî çıplaklığı.
Upuzun bacakları «Mikelanj» a modeldi,
Tanrı elinden çıkmış şaheser bir heykeldi.
Bir heykel, ki düz değil; yuvarlaktı çok yeri:
Göğsü, omuz başları, kalçaları, dizleri.
Almıyle bir hizada durur incecik burnu,
Yunan tablolarında rastlanan çekik burnu.
Bir buse almak için titretir dudakları
O çıplak ayakları.. manolya ayakları..
Kız, Feridi düşünüp, uzandı karyolaya,
Açtığı pencereden hasretle baktı aya.
Çünkü aralarında şöyle anlaşma vardı:
Ay, gümüş tepsi gibi, gök yüzüne doğardı,
Her mehtapta gelince saat tam on ikiye,
«Gözlerimiz birleşsin onun üstünde..» diye,
Aya bakılıyordu isimler anılarak...
Altı mehtap olmuştu.. bu, yapılırdı mutlak.
Evet.. hiçe sayarak kontrolunu evin,
Bitişikteki gence gönül vermişti Nevin.

Onu çok sıkarlardı.. yanlış terbiyeydi bu;
Cahil büyük annenin korkunçtu taassubu:
Erkek görmesin.. diye, çıkarmazlar dışarı,
Sonra okuturlardı ona aşk romanları.
Bu sevda masalları hattâ açık, saçıktı;
Horoz bile görmezken, saf çocuk baştan çıktı.
Romanda okuduğu aşkı keşfetmek için,
Esiri oluverdi bitişikteki gencin.
Ferid de kalmamıştı onu sevmekten geri:
Mektuplaşıyorlardı tam altı aydanberi.
Onlar, yüz seksen günde, buluşacak bu gece,
Mes'ut olacaklardı.. en emin yerdi bahçe:
Ferid aşabilirdi, çünkü alçaktı duvar;
Sarmaşıkla örtülü ne güzel bir çardak var,
Onu evden gizliyor büyük çamlar arada;
İşte kavuşacaklar sevgililer burada.
Tam vakit.. saat yarım.. Nevin çıktı yataktan:
Çekindi ev halkını sesle uyandırmaktan,
Terlikleri elinde, genç kız indi aşağı.
Yerlere dokundukça çıplak, pamuk ayağı
Soğuk muşambaların tutuşuyordu kalbi,
Onu öpüyorlardı bir köle âşık gibi.
Görünüyor, yürürken bu karanlıkta genç kız,
Fosfor yığını gibi beyaz bacaklar yalnız;
Nevin ilerliyordu kısa etekleriyle..
Nefes alamıyordu korkudan bir an bile:
Yüreği çarpıyordu.. hava da sıcaktı pek..
Vücudünü örtüyor yalnız ince bir gömlek,
Kalın kürk giymiş gibi, ısıtıyordu fakat,
Sıcaklık duyuyordu heyecandan iki kat.
Geceliğin altında tutuşurken derisi,
Bahçede ilerledi bu çıplak su perisi.
«Ay kız» ın kıskançlığı ermez olmuştu sona:
Işıktan bakışlarla gökten dalmıştı ona,
Seyrederken duymuştu yüreğinde bir sızı:
Kendisinden güzelmiş demek ki insan kızı.
Elinde, güneş gibi, kuvvet olsaydı eğer,
Sıcaklığiyle çarpıp, bir anda yere serer,
Güzel kızdan alırdı, bayıltarak, intikam.
Ay, sararıp, hıçkırdı: «Artık ona bakamam..»
Arkasına çekildi buluttan perdelerin,
Işıklar azalınca loşluğu arttı yerin.
Fakat genç kız girmişti, bir nur gibi, çardağa:
Dudakları değmişti o an iki dudağa,
Bir çift kol kuşak oldu sonra onun belinde.
Bir bükülüş sezildi bu venüs heykelinde.
Bülbüller de kıskanıp kesti birden sesini,
İki sevgili içti aşkın ilk busesini.
Bir buse.. ki insanlar onu bir kere tadar,
Dudağımızda kalır zevkı mezara kadar.

— Daha var —

Birden:

— Biliyor musunuz? dedi. Kadın hizmetçilere hiç emniyet olmuyor...

— Ne demezsiniz? Evi soyanlar mı? Geceleyin eve adam alanlar mı ararsınız?

— Değil mi? dedi. Bizim de hizmetçimiz vardı... Sonra kovduk...

— Çok iyi etmişsiniz...

Susmuştuk... Bir kaç zaman Boğazı seyretti. Birdenbire:

— Çocuk bakması da zor iştir! dedi.

— Yok canım!.. dedim. Biraz şefkat, biraz da hüsnüniyet... Tabiî aşk da beraber olacak...

Fakat o, bu son sözü duymamış göründü:

— Ortalığı silmek, süpürmek... diye söylendi...

Kendi kendime düşünüyordum: «Bir de şimdiki kızlar, kadınlıktan anlamıyor!» derler. Halbuki şu gayet modern genç kıza bakın! ağzından ev işi, yemek, çocuk bakımı lâkırdılarından başka bir şey çıkıyor mıydı? Bayılmıştım esmere...

O devam etti:

— Kazancınız iyi mi?

Artık o kadar samimileşmiştik ki, neredeyse o, benden önce açılacaktı.

— Kazancım mı?.. Eh.. Bir aile geçindirecek kadar işte...

Durdu:

— Tabiî, dedi. Yemekler bedava olduktan sonra...

— Efendim?.. Anlıyamadım..

Biraz sıkılır gibi oldu. İçimden geçti: «Hah, şimdi söyliyecek işte!» ve söyledi de:

— Bizde çalışsanıza.. dedi. Kaç aydır adam arıyor, bulamıyoruz. Mademki hem yemek, hem iş, hem de çocuk bakımı biliyorsunuz...

— ?!...

Cemil Cahit CEM

★★ Büyük Aşk ve İhtiras Romanı ★★ Yazan: Hikmet Faridun ES ★★

— 4 —

Sonra bu ağustos sıcağı!.. Bu sükûtun taşlaştığı ve herkesin uyuduğu öğle üstü!.. Fanî Fan, her zaman güzelliği ile övündüğü, hattâ kendi kendine «Monmartr Tarzanı» adını koyduğu hakikaten güzel, fakat son derecede pis vücudüne, çıplak derisi üstüne, Ferhadın eski gömleklerinden birini geçirmişti. Lâkin kollarını kestiği bu gümlek biraz dar geldiği için vücudüne bir deri gibi yapışmıştı.

Rezzan'ın elinde sıgarayı görünce:

— Yengeciğim. kokulu sigaranızdan rica edemez miyim?.. Sigaram da kalmamış!..

Dedi ve teklifi beklemeden kutuya uzandı.

— Ooo... Amerikan sigarası!...

Böyle söyliyerek 10 - 15 tane avuçlayıp pantalonunun cebine attı. Parmakları sapsarı idi. Son derecede sigara tiryakisi olduğu halde her zaman da sigarasızdı. Dostların, hele Ferhat ağabeyin sigaraları olmasa hali hakikaten haraptı.

Ahmet Fanî Fan kokulu sigaralardan birini yaktıktan sonra saygısız bakışlarını Rezzan'ın ön tarafı biraz fazlaca açık olan elbisesinden, hakikaten pek nefis olan göğsünde diz kapaklarında ve ipekli yorgan üzerinde otururken yarı kıvrılan ve bir tek kol ile sarılabilecek kadar dapdaracık belinde gezdiriyordu. Rezzan'ı ilk defa sigara içerken görüyordu. Ve ona bu hareketi pek yakıştırmıştı.

— Eğer sizi meşhur ressam Leonardo da Vinçi görmüş olsaydı muhakkak ki Jokond'un resmini elinde sigara ile yapardı...

— Sebep?..

— Sizin elinizde sigara âdeta konuşuyor... Sanki bir ihtiras şarkısı söylüyor!..

Rezzan kaşlarını kaldırarak sigarasını söndürdü. Ahmet Fanî Fan'ın halinde bir tereddüt vardı. Mühim bir şey söyliyecek, mühim bir şey yapacak bir insana benziyordu. Dar, ipekli gömleğinin önündeki bir düğmesini daha çözerek, yanık, küllü göğsünü biraz daha meydana çıkardı.

Gelip, şaşılacak bir samimiyetle, yatağın ayak ucuna oturdu. Rezzan ayağa kalktı. Bu hareketi çabuk ve şiddetli bir tarzda yaptığı için etekleri havalanıp tekrar kapanmıştı.

Fanî Fan:

— Yenge hanımefendiciğim... Sizden bir şey rica edeceğim. Ferhat ağabeyimi rahatsız etmek istemedim... Şu bizim haftalık meselesi!.. dedi.

Rezzan boş bulundu:

— Hangi haftalık?.. diye sorunca Fanî Fan pişkin pişkin gülümsedi:

— Yengeciğim hani şu Ferhat ağabeyim her hafta bana bir miktar akçe vermez mi?.. Ehh... Biz de genciz canım... İşte o haftalık... Ferhadı rahatsız etmek istemedim de...

— İyi ettiniz... Çok iyi ettiniz... Bir hastayı böyle şeylerle uğraştırmak doğru olamazdı.

Böyle söyliyerek küçük masanın üstündeki çantasına uzandı. Genç kadın çantayı açarken Fanî Fan:

— Sonra bu işi size söyleyişimin bir sebebi de şu... Ne de olsa sizinle ben, yani ikimiz ayni nesildeniz. Genciz. Birbirimizin halinden, birbirimizin ruhundan, birbirimizin vaziyetinden daha iyi anlarız... Ferhat ağabeyim ne de olsa... Kaç yaşında değil mi?..

Rezzan onu dinlemiyordu bile. Çantasını açmıştı. Orada iç içe katlanmış bir halde beş tane 100 liralık banknot vardı. Ferhadın bu çocuğa ne kadar verdiğini, daha doğrusu kaç para vermek icap ettiğini kestiremiyordu. Otuz beşini geçmiş, kocaman bir herife haftalık?.. Ona, dışarıdaki masraflarına göre, az bir şey vermekten de korkuyordu. 100 liralık kâğıtlardan birini çekti. Zaten başka bozukluğu da yoktu.

— Buyurunuz!.. diyerek 100 liralığı uzattı. Halbuki Ferhad, bu evde yiyip içen, kendi elbiselerini, kendi gömleklerini, çamaşırlarını giyen, kendi sigaralariyle paketini dolduran serseri gence haftada yalnız 25 lira cep harçlığı verirdi.

100 liralık bütün kâğıt Ahmet Fanî Fanın gözlerinde ışıltılar yaptı. Bir taraftan da bunu Rezzan tarafından kendisine hususî bir iltifat addetmiştir. Banknot avucunda:

— Yengeciğim... Benim güzel, merhametli yengeciğim!.. Benim şeker yengeciğim!.. Güzel Rezzancığım!. Şeker Rezzancığım!..

Diyerek, gûya bir çocuk sevinci, bir çocuk saflığı ile onun boynuna atıldı... Ve yanaklarından şapur şupur öpmeğe başladı. Bu âdeti de yeni çıkarmıştı. Rezzandan bir şey koparıdığı zaman sözüm ona pek sevinmiş gibi birdenbire genç kadını kucaklıyor, göğsünde sıkıyor, ve onu sözüm ona «saf buseler» e boğuyordu. İşin tuhafı bu hareketine bir saflık mazereti bulmak için ara sıra aynı şeyi hizmetçilerin yanında yapıyordu.

Böyle anlarda Rezzan boğuluyormuş gibi olur, genç adamın demirden bir çenber halindeki hakikaten son derece kuvvetli kollarından silkinip kurtulmağa çalışırken:

— Aman bırak Fânî!.. diye mırıldanırdı.

Bu sefer de öyle olmuştu. «Yenge hanımefendi» diye para isteyen Ahmet Fanî Fan, 100 lük banknotu eline alır almaz, «Rezzancığım!.» çığlığı ile genç kadının üzerine atılmıştı. Onu nefes aldırmadan, bir çocuk saflığı perdesi altında, mütemadiyen öpüyordu, sıkıyordu.

Rezzan yine çırpınmakta idi. Hem bu sefer su yüzü görmeyen bu Tarzan vücutlü erkek pis pis, teke gibi kokuyordu. Kollarını bir mengene gibi beline sarmıştı.

Genç adamın «Teşekkür ederim... Mersi... Mersi Rezzancığım!..» sözleri arasında yüzünde dolaşan saygısız, lâübali dudakları yanaklarından dudaklarının ucuna, hattâ dudaklarının üstüne kadar kaymıştır.

İşte o zaman Rezzan, kendisinden hiç ümit edilmeyen bir kuvvetle onu göğsünden itti:

— Yetişir!.. Aman boğuleaktım! dedi.

Genç kadın bu yapışkan dudakların kendi dudaklarına kadar kaydığının farkında değilmiş gibi görünmek istiyordu. Delikanlı ile katiyen yüzgöz olmak niyetinde değildi.

Yalnız onun kendisini rahat bırakması için:

— Kuzum size zahmet amma aşağıya ininiz de Despinaya söyleyiniz. Kimse yukarı çıkmasın... Başım ağrıyor. Hemen istirahat etmek istiyorum. Biraz uykum da var...

Ahmet Fanî Fan dışarıya çıkmağa mecbur oldu.

Rezzan rahat bir nefes aldı. Ve bir sigara daha yakarak hayallerine dalmak istedi. Fakat yapamadı. Bu çocuğa fena sinirlenmişti...

⁂

Ahmet Fanî Fan, yalnız bir gecelik evlilikten sonra acaip bir dul hayatı geçiren bu hayatının en çılgın çağındaki güzel kadının dikkatini üzerine çekmek için garip bir strateji ye baş vurmağa başladı.

Genç adam bir müddetten beri güneş banyosuna müthiş bir merak sarmıştı. Öğle üstleri baştan aşağı soyunuyor, gayet küçük bir deniz donu ile bahçedeki çimen tarhlarından birinin üzerine boylu boyunca uzanıyordu.. Kulüp arkadaşlarının «Kirli Tarzan» adını taktıkları ve Yunan heykeltraşı Ayaslug'lu Agasias'ın gladyatör heykellerini andıran, harikulâde biçimli pis vücudünü, güneşin altında patlıcan tavası yapar gibi kızartıyordu.

Öyle ki göğsünde bir tutam kıl güneşten sararmış vücudü vişne çürüğü rengini almıştı.

Zaman zaman kollarını başının altında yastık şekline sokar ve bir dolap kadar büyük göğsünü büsbütün genişletir, şişirir, dışarı çıkarırdı.

Bu güneş banyoları daima Rezzanın penceresinin önünde yapılıyordu. Bir müddet sonra artık Ahmet Fanî Fan gündüzleri elbise, hattâ pijama giymez olmuştu. Evin içinde sadece o bir karış enindeki deniz pantolonu ile dolaşmakta idi. Zaman zaman Rezzanın odasına, hattâ herkesin uyuduğu saatlerde binanın tâ tepesindeki hayal kulesine de böyle çıkıyor ve genç kadından sigara istiyordu. Rezzan onun böyle hareket etmemesi için Fanî Fanın odasına günde 2 - 3 paket sigara gönderiyordu. Fakat buna rağmen Fanî Fan yine isteyecek bir şey buluyor, plâj haliyle hayal kulesinde endamını göstermekten vaz geçmiyordu.

Sonra yeni ve büsbütün garip bir âdet daha çıkarmıştı. Köşkte iki banyo olduğu halde, soyunup bahçede duş yapıyordu. Fanî Fan bunun için bazı tesisat bile yapmıştı. Eski bahçe kovaları ağzında bulunan delikli büyük süzgeçlerden bir tane almış, bunu biraz yükselterek havuzun kenarındaki terkos musluğuna bağlamıştı. Zaman zaman, günün en sıcak saatlerinde hizmetçi kızların hayretli ve tecessüslü bakışları karşısında bu süzgeçlerin altına giriyor, duş yapıyordu.

Kızlar gülüşerek ve itişerek onu seyrediyorlardı. Fanî Fan her zaman garip fikirleriyle kızlara açıkta duş yapmanın güzelliklerini anlatıyor hattâ Despinayı yıkanması için yanına çağırıyordu.

Rezzan bütün bu acaiplikleri penceresinden seyrediyordu. Evin içinde esmeğe başlayan bu tuhaf havaya mâni olmak için daha ciddi, daha asık suratlı, daha aksi, ve bir eski zaman «Hanımefendisi otoritesi» ile dolaşıyordu. Lâkin Fanî Fana söz geçirmek imkânı yoktu. Kendisine ne zaman bir şey söylemeğe kalksa hemen:

— Gençlik!.. Kanımızın elektrik cezvesinde imiş gibi fokur fokur kaynadığı zaman... Siz de bilirsiniz yengeciğim!.. Sizin de damarlarınızda aynı kan fokurdamıyor mu?.. diyordu ve fırsat buldukça Rezzana serseriliğin, başı boşluğun ,maceranın güzelliğinden bahsediyordu.

Gündüzleri sabahtan akşama kadar evde olduğu halde geceleri Fanî Fan ancak şafak sökerken dönüyordu.

Köşkte vakitli vakitsiz telefon çalıyor ve sarhoşluğu bir telin ucundan bile anlaşılan, kelimeleri geveleye geveleye konuşan, sözlerine sunturlu küfürlerle ve Rezzanın utancından suratını kıpkırmızı eden açık saçık lâflarla başlayan birtakım kadın sesleri Fanî Fanı arıyorlardı.

— Devam edecek —

Bütün dünya dillerine çevrilen ve birkaç ay içinde milyonlarca satılan bu harikulâde aşk romanını okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz.

Yazan:
Pearl S. Buck

•

Çeviren:
Adnan Tahir

Bütün kitapçılarda ve bayilerimizde bulunur.

Beher cildin fiatı 125 kuruştur.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini nilere mutlaka yediriniz.

Bahçekapı Salih Necati

10 senelik izdivacından sonra

BALAYI TENİNİ nasıl muhafaza ediyor.

Her kadın - hatta 40 dan fazla yaştakiler bile - bütün genç kızların gıpta nazarlarile bakacağı açık, taze ve kusursuz bir tene, cazip ve güzel bir cilde malik olabilir. Bunu; TOKALON "günde 3 dakika" tedavi usulü 10 günde garanti eder.

Her akşam, yatmazdan evvel yegâne cild gıdası olan Penbe renkteki Tokalon kremini kullanınız. Terkibinde bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşfedilen "Biocel" kıymetli ve hayret verici unsuru vardır. Siz uyurken cildinizi besler, güzelleştirir ve bütün buruşuklukları giderir. Her sabah, yağsız beyaz renkteki Tokalon kremini kullanınız. Açık mesamatı sıklaştırmak ve cildi yumuşatup tazeleştirmek için yegâne cild unsurudur. 10 gün zarfında şayanı hayret ve yeni güzellikte bir tene malik olacaksınız. Tokalon kremlerinin semereleri *garantilidir*, aksi takdirde paranız iade olunur.

ADEMİ İKTİDAR

ve bel gevşekliğine karşı

HORMOBIN

Her eczanede bulunur. P. K. 1253. Reçete ile satılır.

PARFÖM SOLİD

MAKBULE GEÇECEK
GÜZEL BİR HEDİYEDİR

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser. İcabında üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

TEMEL FRANSIZCA

Fransızca lisanını kolaylıkla ve tekmil inceliklerliyle kavrayabilmek için bu eseri mutlak surette okumalısınız. Bütün bayilerimizde bulunur.

BİR HAKİKAT

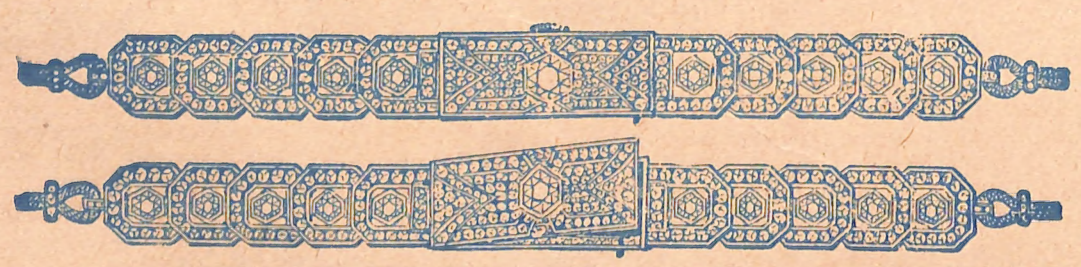

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan **SİNGER** saatlerinde toplanmıştır.

Bunun için: Saat alacağınız zaman tereddütsüz **SİNGER** saati almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. Emsalleri gibi 15 sene garantilidir.

ADRES: SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No, 8

Ankara acentası: Seyfullah ve Necib Kardeş. Bankalar 39

TARİHTEN ÇİZGİLER

— İktibas hakkı mahfuzdur

DENİZ HAMAMINDA:

— Bu ne kalabalık.. hamamın içinde soyunacak yer bile yok..
— Burada da güneşten kararırsan gelen görücüler vallahi yüzüne bile bakmazlar!..
— Ağabeyim anlatıyor.. Avrupada kadın erkek çırçıplak olurlar, deniz kumlarının üstünde yatarlar oynarlarmış!..
— Sus kardeş sus!.. Yüreğim ağzıma gelecek!.. Böyle ateş ile barut bir arada nasıl durur?..

FAZLA ŞIŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü: E. B. Uzman